

27 April 1955.

No. 12.294.

H.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van Y te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Zwolle van 3 September 1954, betreffende den aan hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1951;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, die over het jaar 1951 werd aangeslagen in de inkomstenbelasting naar een inkomen van f.3809,-, na vergeefse reclame zich heeft gewend tot den Raad van Beroep, die de beschikking van den Inspecteur heeft bevestigd, uit overweging:

"dat uit de gedingstukken en het verhandelde in 's Raads vergadering is gebleken:

dat appellant, die van beroep kruidenier en incasseerder is, had aangegeven, dat de winst van zijn kruideniersbedrijf over het jaar 1951 had bedragen f.1518,09 en dat hij aan loon had genoten f.965,-, zodat zijn zuiver inkomen bedroeg f.2483,09;

dat volgens appellants aangifte de door hem in zijn kruideniersbedrijf behaalde bruto-winst bedroeg 13,9% van de inkopen, hetgeen aan de Inspecteur in verband met de door andere te Z gevestigde kruideniersbedrijven behaalde winst onaannemelijk laag voorkwam;

dat de Inspecteur een onderzoek heeft doen in stellen in de boekhouding van appellant, hetgeen daartoe leidde, dat die boekhouding door de Inspecteur werd verworpen op verschillende in het verzoekschrift genoemde gronden, waarvan de Inspecteur in 's Raads vergadering alleen heeft gehandhaafd het bezwaar, dat in het

kasboek van appellant per 1 Februari 1951, 21 Juni 1951 en 22 Juni 1951 negatieve kassaldi werden geconstateerd;

dat appellant daartegenover heeft aangevoerd, dat zijn, kasboek wel eens een negatief saldo kan aanwijzen door de omstandigheid, dat hij in zijn kasboek de factuurdatums noteert, welke niet dezelfde zijn als de data van betaling, daar hij de gewoonte had om eerst des Zaterdags zijn uitgaven van de afgelopen week te noteren, zodat het constateren van negatieve kassaldi niet behoeft te leiden tot verwerping van de boekhouding;

dat de Inspecteur, het bruto-winstpercentage van appellant onaanvaardbaar laag achtende, in afwijking van de boekhouding de door appellant gemaakte bruto-winst heeft berekend naar een bruto-winstpercentage van 19% en aldus f.1325,- heeft opgeteld bij het door appellant aangegeven inkomen;

dat appellant daartegen bezwaar maakt en stelt, dat bij de regeling van de aanslag de uitkomst van zijn boekhouding behoort te worden gevolgd;

dat de Inspecteur in 's Raads vergadering heeft medegedeeld, hetgeen door appellant niet is bestreden, dat er te Z tenminste acht soortgelijke kruideniersbedrijven als dat van appellant zijn, die in 1951 een bruto-winst behaalden, welke varieerde van 19 tot 20,7% van het bedrag van de inkoop;

dat deze omstandigheid voldoende is voor het vermoeden, dat appellant in zijn boekhouding, die slechts een bruto-winstpercentage van 13,9% aanwijst, zijn ontvangsten niet volledig heeft genoteerd, tenzij appellant aannemelijk zou maken, dat er voor hem in 1951 zodanige bijzondere, de winst drukkende omstandigheden hebben gegolden, dat daardoor het overigens onaanvaardbaar lage winstpercentage zou worden verklaard;

dat appellant er evenwel niet in is geslaagd zulks aan de Raad aannemelijk te maken;

dat de Inspecteur derhalve terecht in afwijking van de boekhouding de door appellant in zijn kruideniersbedrijf gemaakte winst heeft berekend door het aanleggen van een norm, ontleend aan de resultaten van soortgelijke te Z gevestigde kruideniersbedrijven;

dat de omstandigheid, dat de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te V genoeg heeft genomen in verschillende gevallen met een winstpercentage van 13 tot 16% van de inkoop voor het jaar 1951, aan het vorenoverwogene niet kan afdoen;"

Overwegende dat belanghebbende in cassatie tegen deze uitspraak drie grieven heeft aangevoerd, welke hierop neerkomen:

1. dat de Raad als juist heeft aanvaard de mededeling van den Inspecteur ter vergadering, dat er te Z tenminste acht soortgelijke kruideniersbedrijven als dat van belanghebbende zijn, die in 1951 een bruto-winst behaalden, welke varieerde van 19 tot 20,7% van het bedrag van den inkoop, op grond van deze mededeling door belanghebbende niet is bestreden, zulks ten onrechte, wijl belanghebbende niet in staat was zich over de al dan niet juistheid van die mededeling uit te laten, omdat de Inspecteur der Belastingen te W op grond van zijn ambtsgeheim hem niet kon verklaren welke bedrijven het hier betref;
2. dat de Inspecteur ten onrechte de boekhouding heeft verworpen op grond, dat in belanghebbendes kasboek per 1 Februari 1951, 21 Juni 1951 en 22 Juni 1951 negatieve kassaldi zouden zijn geconstateerd;
3. Dat de Raad van Beroep de boekhouding van belanghebbende op onjuiste gronden heeft verworpen en vervolgens in afwijking van die boekhouding de door belanghebbende in zijn kruideniersbedrijf gemaakte winst heeft berekend door het aanleggen van een norm, welke niet overeenkomt met de werkelijk behaalde winst;

Overwegende ten aanzien van de eerste grief:

dat uit de stukken, waarvan de Hoge Raad vermog kennis te nemen, niet blijkt, dat dit verweer door belanghebbende voor den Raad van Beroep is aangevoerd, en dit, als zijnde van feitelijken aard, niet voor het eerst in cassatie kan worden te berde gebracht;

dat derhalve deze grief faalt ;

Overwegende dat de tweede grief evenmin tot cassatie kan leiden, wijl zij zich niet richt tegen een beslissing van den Raad van Beroep;

Overwegende met betrekking tot de derde grief, dat het den Raad van Beroep niet vrijstond belanghebbendes boekhouding, die een bruto-winstpercentage van 13,9% aanwees, ter zijde te stellen uitsluitend met een beroep op het feit, dat er te Z tenminste acht soortgelijke kruideniersbedrijven als dat van belanghebbende zijn, die in 1951 een bruto-winst behaalden, welke varieerde van 19 tot 20,7% van het bedrag van den inkoop;

dat de Raad tot zulk een ter zijde stellen alleen mocht overgaan, indien die boekhouding hem niet betrouwbaar voorkwam, omdat daarin onjuistheden of onvolkomenheden voorkwamen, doch de Raad daaromtrent niets heeft beslist;

dat de uitspraak derhalve op dit punt niet naar den eis der wet met redenen is omkleed en mitsdien de grief is gegrond;

V e r n i e t i g t de bestreden uitspraak;

V e r w i j s t het geding naar den Raad van Beroep, ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in voltallige vergadering met inachtneming van dit arrest.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Dubois, van Rijn van Alkemade, Wiarda en van der Loos, Raden, en door den Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den zeven en twintigsten April 1900 vijf en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels